

יאיר ניצני מרים גבה

טיפוס חיובי

האומיקרון תפס גם אותי, מה ששינה את חיי מן הקצה אל הקצה (עם פנסיון מלא). זה לא החזיק הרבה זמן

עם תעודות כמוני יתחשב בכל מיני לא מאומתות? רשמית, הסברתי להן שהחום של המים נועד לתת לשיעול לצאת. מובן שאף אחת בבית לא אמרה לי כלום, כדי לא להטריד אדם במיטת חוליו עם זוטות כמו מים חמים.

אני לא מתגלח, והמחשבה שאהיה פה שבוע לבר בלי ביי קורת מעלה אצלי רעיון יצירתי. אם אגדל עכשיו זקן מעוצב, אוכל סוף־סוף לדעת אם גדל לי זקן לבן של ימאי נורבגי או לא. יש לי מספיק זמן לברוק את זה לבה, בלי הערות ביניים ואיומים בגט. הזמן שיש לי בשפע מאפשר לי לגלח ולשרטט את גבולות הזקן החדש ברמת השערה הבודדת. אני גם לא שם דאודורנט, כדי לאפשר מנוחה של כמה ימים לבית השחי. לא צפוי מאמץ גופני, לכן לא צפויה הזעה. וגם אם כן, הבידוד מבטיח שאף אחד לא יסבול מזה.

יש לי קצת כאבי שרירים, אבל לא ברור אם זה מהמחלה או משכיבה ללא תזונה מול בינג'ים בנטפליקס. מכיוון שהש" בוע דנו בעיקר בהסדר הטיעון של נתניהו ויש לי כ־15 שעות צפייה בכל יום, אני יודע מה כל אחד אמר על ההסדר ומה הוא מרגיש בסוגיית הקלון, וכנ" ראה מתמצא בפרשה אפילו יותר ממנדלבליט. מצפייה רצופה בערוצים השונים למדתי שהטלוויזיה שלנו היא פאנל אחד ארוך, שמ" תחיל בבוקר ונגמר בחצות, ושבגלל היעדר רות המגישים הקבועים, בכל הפאנלים יושב לירון זייר. בזכות הקורונה גם הרחבתי אופי קים, אחרי שצפיתי בסרטים תיעודיים על רבי שלום שבזי, אריק שרון, וחיי החברה של השימפנזים באפריקה.

יום שלישי לבידוד

ולפעמים, החגיגה נגמרת. אחרי שלושה ימי בידוד מפנקים אני מרגיש הרבה יותר טוב, ונותנות השירותים התחילו להתקומם. אני חש התרופפות בהגשת הארוחות וברמת השירות, כמו מי שעבר באישון לילה ממלון בראשית לאכסניית נועד בהודו.

עם או בלי קשר להתקוממות, הגברת הרא" שונה ובתי הצעירה החליטו שעקב שיעולים קשים, הן יעשו בדיקה חוזרת. התברר שגם הן נדבקו. דלת חדרי נפתחה בגסות שהזכירה

סרטי מלחמה מפעם על אומות שנכבשו בידי אויב ברברי. הן נכנסו לחדר בקריאות "יאללה יאללה", שהבהירו את היפוך התפקידים ביחסי עובד־מעביד שחלו בבית. אם כולם חולים, אין טעם בבידוד, ואין לי עוד שום פריבילגיה.

תקופת הזוהר שלי כמאומת היחיד בבית הגיעה לקיצה. ומכיוון שאני החולה הוותיק, שכבר נמצא בדרך החוצה, הפ" כתי משיחי' מקבל שירותים לכובס, שף, רוקח, סניטר ופי" קולו. תיזותי בין הכנת תה, התקנת ארוחות והגשת תרופות.

אחרי שבוע

הבידוד שלי הסתיים. בנות הבית עדיין עם שני פסים, כך שעכשיו אני יכול לספק להן שירותים גם כשליח חיפוני. אחרי ביקור בסופר הרגשתי כאילו חזרתי ממסע אלונקות. לא ברור אם זו התופעה המכונה פוסט קורונה, או שסתם התמכרתי לבטלה. נכון לעכשיו אני בטלן מאומת, תסמונת המכונה גם כובד 19. ❌

yairn@israelhayom.co.il

להתקיים בתנאים קשים – התנור עבד בשיא הכוח, הטל" וויזיה על איזו תחנה שבא לי, הסלולרי לצירי בטעינה, וגם המחשב הנייד אצלי.

התחלתי לקבל מבנות הבית שירות חדרים ברמה של מלון בראשית. השירות אמנם לא כלל החלפת מצעים, כדי שהבנות לא יירבקו חלילה מהמצורע המשפחתי, אבל מבחינת מחלקת מזון ומשקאות, המקום פעל בפורמט של פנסיון מלא, כולל ארוחות ביניים שהושארו לי מחוץ לדלת הסוויטה.

בפנים, הרשיתי לעצמי להשליך בגדים וגרביים, בידיעה שאף אחד לא ייכנס ויעיר לי שהמקום נראה כמו אתר פסולת ארצי. בכל כמה שעות הכינו והגישו לי ארוחה מפנקת, כולל קפה, תה, חטיפים, ויטמינים, סוכריות להקלה על שיעול יבש, מרקים כיד המלך וטישו כאף המלך. בתום הארוחה השארתי את הכלים המלוכלכים מחוץ לדלת, בידיעה שהחדרניות המשפחתיות יפנו אותם כמו במלון.

כמה חברים הגיעו עד לדלת הבית עם תבשילים ביתיים,

כמו חצי מדינה, גם אני חטפתי את הווירוס.

גם אני הסתגרתי לשבוע בבית, וגם לי היה המון זמן לקפוץ לכל מיני מסקנות.

ראשית, זה כבר לא מבייש כמו בהתחלה. בימים הראשונים של המגיפה, כשהקורונה היתה צעירה ויפה, מי שחלה הוצג כפורק עול שמתנשק עם עטלפים, או לפחות מבקר בתדירות מוגזמת ברשת "הפיראט האדום". היום, אחרי שכל העולם ואשתו המחוסנת מאומתים, זו כבר מחלת מיינסטרים חוצת קהלים, שפונה לכל המשפחה.

שנית, אין דין קורונה כדין שפעת של פעם. בעבר, חומרת מצבך היתה נקבעת על פי כמות יחסי הציבור שעשית לרמת המסכנות שלך. כשהרגשנו לא טוב, ציפו מאיתנו להמשיך לתפקד ולגרור את זה כמה ימים, לפני שאנחנו מכריזים על נבצרות. המשכנו לתפקד בעבודה תוך שאנחנו מתעטשים מדי פעם על חברים וקולגות, בלי לעשות מזה עניין.

מצד שני, כשהכרזנו על עצמנו כגמורים, בדרגת מיטה ומעלה, היינו מקבלים שחרור מהליכה לע" בודה ומעבודות הבית. נשים, אגב, המשי" כו לתפקד גם עם רמת מחלה שבה הגברים כבר מחליטים להתאשפז בטיפול נמרץ ובר" דקים הצעות מחיר מחברה קדישא. בקיצור, כמו שישראלים אוהבים, העסק התנהל בלי כללים ברורים, וכל אחד אלתר לעצמו את אופי המחלה שבא לו.

האומיקרון, בניגוד לשכנהקרון של קודם, שינה את כללי המשחק. יש חיובי או שלילי, בלי שום דבר באמצע. דקה אחרי שקיבלת תשובה חיובית בבדיקת ה־PCR, אתה מקבל טלפון מרופא המשפחה שלך בקופת החולים, שלא ממליץ על תרופות סבתא אלא נותן הוראה מפורשת להישאר בחדר סגור, כולל תאריך יציאה מדויק.

הדילמה הראשונה של התחמנים היא אם בכלל להיבדק. הרי אם אתה לא תדע שאתה חולה, אף אחד לא יידע, ואתה תישאר אדם חופשי. פשוט תישאר בבית עד שזה יעבור בלי להרביק אף אחד, אבל גם בלי שמשדר הבריאות והמשטרה יישבו לך על הראש, שגם ככה קצת כואב.

אני, לעומת זאת, בחרתי להיבדק באמצעות צי מטושים. במהלך השבוע שבו הצטרפתי למועדון הלקוחות של הקורונה ניהלתי יומן מחלה, והרי הוא לפניכם.

הימים הראשונים

כבר כמה ימים שאני משתעל שיעול יבש ומעצבן, מתקשה לישון בלילה והאף נוזל לי כמו ברז בלי גומייה. שלוש בדיקות האנטיגן הביתיות שעשיתי, משלוש חברות שונות, ליתר ביטחון וכדי לא לקפח אף יצרן שעשה מיליונים ממכירת חתיכות פלסטיק עם נייר, לא הראו דבר. ברביעית כבר הופיעו שני פסים. כנראה שנקלטתי.

בערב נסענו – הילדה, הגברת הראשונה ואני – למתקן בדיקות, כדי להבין מה מצבנו בקרב מול הווירוס. רק אני, עם החיסון הרביעי, קיבלתי תשובה שאני חיובי.

נפרדתי לשלום מהבנות בנפנופי ידיים, כאילו אני נוסע להילחם בחזית הרוסית במלחמת העולם. נכנסתי לחדר השי" נה שלנו, וסיפחתי לעצמי גם את חדר האמבטיה. נאלצתי

איור: טל לזר

ואחרים שלחו לי משלוחי גלידה עם שליח.

תכלס, אני מרגיש שהמחלה הגיעה לי בול בזמן ובעיתוי מור שלם, שבו קור אימים בחוץ, כך שממילא אני לא מפסיד כלום אלא מגשים את חלומי של כל אזרח נורמלי: להתכרבל במיטה בלי הפרעות. המחלה קלה, החיים יפים, אבל כמוכן שאת המידע הזה אני שומר לעצמי ולא חולק אותו עם בנות הבית המפנקות. אני לא מתלונן או עושה קולות של חולה מת, כמו בדרך כלל, אבל השיעול האוטנטי שלי, שנשמע גם מחוץ לדלת, עושה את העבודה. אני מקווה שהן ישימו לב שאני כבר לא הקוטר שהייתי בעבר. התוכניות לשבוע הקרוב התבטלו, היומן ריק, אין עבודה, אין מחויבויות, אין הסעות, אין מסיכה על הפנים, אין רשימה למכולת, אין מדיח, והכל בחסות החוק והרפואה. שיא היום שלי הוא המקלחת. בגלל שאף אחד לא עומד לי על הראש, החלטתי למתוח את האירוע מעט יותר מהרגיל, וכיאה לדייר במלון, אני הופך אותה למשהו שקרוב לבילוי בספא. אני נותן למים החמים לזרום במשך 40 דקות בחום גבוה. יש מצב שלא נשארו מים לאחרות, אבל למה שחולה